

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„KOROŠKI SLOVENEK“
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.
Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Pol. in gosp. društvo
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

List
za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Izhaja vsako sredo.
Stane četrtno: 1 šiling.
celoletno: 4 šilinge.
Za Jugoslavijo
četrtno: Din. 25.—
celoletno: Din. 100.—
Pozamezna številka 10 grošev.

Leto VIII.

Dunaj, 29. februarja 1928.

Št. 9.

22. april.

Tekom enega leta se že drugič nahajamo sredi volilnega boja. Bolj kakor pred letom pri državno- in deželnozborskih volitvah bodo letos pri občinskih volitvah prišle v poštev osebne razmere posameznih krajev in vasi. Osebne borbe niso v korist ne posamezniku in ne celoti. Ne ozirajte se na osebna razmerja do posameznih kandidatov naše Koroške slovenske stranke, ampak samo na njihove zmožnosti in njihovo voljo za dobro upravo vaše občine. Korist celote mora premagati vsa nasprotstva osebnega značaja in naša stranka mora v vsaki občini nastopati kot ena celota.

Za Koroško slovensko stranko so občinske volitve še večje važnosti nego deželnozborske, ker pride ona šele tukaj do izvedbe svojega programa v dobrobit kmeta in delavca. Važne so občinske volitve, da kmetje in delavci izročijo občinsko upravo v vešče in skrbne roke, da bodo upravljali občine možje, katerim je samo za dobrobit občanov. Občinska uprava mora biti taka, da se ne bo iz občinskih blagajn vaš z žulji pridelan in težko plačan denar naklanjal „Schulverein Südmark“, ki nosi največjo krivdo, da na južnem Koroškem ne pridemo z gospodarstvom naprej, ker se od tu zabranjuje vsa izobrazba, ki bi slonela na naravni podlagi in bi naše kmete navajala k naprednejšemu gospodarstvu. Občinsko upravo morate izročiti možem iz vaše srede, ki bodo vašo občino tudi napram oblastem primerno zastopali.

Treba je predvsem drugega stališča napram deželnemu kulturnemu svetu. Pristranosti mora biti enkrat konec, da ne bodo ugodnosti in subvencije skoraj izključno romale na zgornjo Koroško in h Glančniku ter Fajniku, ki so si itak s to pomočjo dvignili gospodarstvo in so za 30 let pred nami. Z režimom, pri katerem je prvi predpogoj za kako ugodnost pripadnost k Landbundu, je treba enkrat za vselej prekiniti. Ugodnosti in subvencij je tre-

ba občinam pri nabavi plemenskih bikov in prašičev, semenskega žita in drugih potrebščin. Šele, ko bodo naše občine imele zastopstva, ki bodo zahtevala in zopet zahtevala, jih bosta mogla podpirati naša poslanca z intervencijami pri vladi in kulturnem svetu, ker je edino njima na tem, da se vam pomaga, medtem ko Landbund skrbi le za svoje „Herrenbaure“ na gornjem Koroškem in na južnem Koroškem nima drugega interesa kot ustvarjati „windische Germanen“, kako pa je njihovo gospodarstvo, seve za njega ni zanimivo. Edino njegovo pozitivno delo je ponesrečeni „Aufmarsch“ 24. oktobra 1926 v Celovcu, da so zaslužili celovski gostilničarji. Kmetom ni bilo niti najmanje pomagano, nasprotno po Landbundovi zaslugi smo dobili še Kopfsteuer po 2 S na osebo in občine so prikrajšane še po isti zaslugi za 20% pri zveznih davkih, sedaj pa nas je osrečil finančni referent Šumi z davkom na elektriko.

In kaj socialisti? Oni zastopajo po naših občinah razredno bojno delavstvo, kateremu ni na resnem sodelovanju s solidnim kmetom, seve to delavstvo tudi nima interesa ščititi kmeta pred prevelikimi dajatvami. Naše občine rabijo danes ceno upravo, ker so itak hudo obremenjene z deželnimi in zveznimi davki in je v njihovem interesu, da ostanejo občinske doklade nizke. Razne važne naloge čakajo občinske zastopnike, zato torej resne in gospodarsko napredne ljudi iz vaše srede k novemu delu.

Nastane pa vprašanje, na kakšen način naj si naše strankine organizacije priborijo dejanski moči primerno zastopstvo v občinskem svetu.

Naše načelno stališče je, povsodi postopati samostojno, ne oziraje se ne na Landbund in ne na socialiste. Stranka si ohrani proste roke s samostojnim nastopom, ker se pogosto tudi pri občinski seji pojavijo sporne točke, da naša stranka ne more ne s socialisti in ne z Landbundom.

Vsepovsod enoten in samostojen nastop.
Po volitvah se lahko naša stranka veže z mnogo večjim uspehom. Če pa je naša stranka lokalna organizacija kake občine iz krajevnih vzrokov prisiljena k zvezi s kako drugo stranko, tedaj rabi v vsakem slučaju zato odobrenje strankinega vodstva v Celovcu.

Še je čas, da se izvedejo vse potrebne priprave za 22. april in na zaupnikih občinskih kakor vaških je ležeč uspeh občinskih volitev. Za nas velja tudi 22. aprila volilna dolžnost, tako za slovensko dekle, za slovensko ženo in za moža Slovence in fanta slovenskega.

Verski pouk v materinem jeziku.

Laški fašizem hoče na južnem Tirolskem čimprej zatreti vse, kar je nemškega. Ko hoče vlada vpeljati še laški pouk v veronauku, se po pravici začnejo oglašati nemški listi. Časopis „Hochland“ piše v februarški številki besede, ki si jih je treba tudi pri nas zapomniti, ki bi jih priporočali zlasti naši nemškutariji in vsem, ki bi radi tudi pri nas verski pouk upregli v nemškutarski voz.

Omenjeni list piše: „Ne samo pesništvo, tudi molitev je navezana na materni jezik po svojem bistvu. Zato je vsak poizkus, človeku ali narodu v narodni domišljavosti jemati materni jezik pri verski izobrazbi duhomorna zloba — Seelēfrevel. In dandanes doživljamo, da se ta zloba godi v katoliški deželi. To se pravi moriti duše in kriči v nebo! In nobena oblast se ne postavi v bran proti temu! Ko je pred vojno v vzhodni Prusiji bilo poljsko ljudstvo v podobnem položaju, je katoliški del ljudstva ugovarjal proti postopanju protestantske vlade. V centru združene stranke so zastopale načelo, da se sme versko vzgajati in poučevati samo v materinem jeziku. Zagovorniki tega načela se niso sklicevali samo na staro prakso cerkve, temveč verski pouk v materinem je-

PODLISTEK

Reberški Ožbej:

Kapelški punt.

(Nadaljevanje.)

Toda Mojca je ni več poslušala, bila je že zunaj na cesti. Njena najbližja pot je bila k svoji prijateljici Luciji Stopar, ki je prebivala v svoji mali hišici skupno z Nežiko Grubelnik. V naglici je jima pripovedovala, kaj je danes jutraj videla. Obe ženski sta sklepali roke ter tarnali, češ, kaj tako strašnega se še ni zgodilo.

„Kaj tarnate,“ razvname se Mojca, „gremo nad pisarja in ga prisilimo, da vrne obleko in prstan!“

„To je predrzno, pomisli Mojca, on je gosposki, lahko nas zaprejo,“ odvrne boječe Neža.

„Kaj mene brige ta škric, božja stvar gre čez vse,“ huduje se Mojca in prigovarja tako dolgo obema prijateljicama, da se nazadnje udata in odideta z Mojco. Le ta skoči med potom še h Kozamurnikovi Lizi in jo tudi vzame seboj.

„V pisarjevo stanovanje gremo,“ napove Mojca, in tega zločinca zavlečemo v cerkev, da popravi svojo hudobijo.“

In urno so korakale proti pisarjevemu stanovanju.

Robert Hubman je imel hude, težke sanje.

Bil je na nekem hribu, samo skalovje je bilo okoli njega, nedaleč od njega je zijal grozen prepad, iz njega pa so stegovale velike kače svoje strupene jezike in ni se mogel ganiti od tega mesta. Zdajci pridejo štiri pošasti iz tega brezna, vse goreče kakor ogenj. Grozno ga pogledajo, nato pa se vržejo s silnim krikom nanj, ga zagrabiijo za roke in noge in ga vlečejo proti prepadu. Vedno bolj se bližajo breznu, krčevito se brani Robert, a ne more se ustavljati, kajti pošasti so močne. Že je na robu in kače stegujejo svoje grde glave proti njemu. Zdi se mu, kakor bi se hotela ena izmed njih že oviti okoli njegovega telesa. V tem trenutku grozno zakriči in se zbudi.

„Ali te imamo, ti hudodelec, ti tat,“ kriči Majca nad pisarjem, katerega so ravno opisane štiri ženske napadle v postelji, ko je spal in v spanju mahal z rokami okoli sebe.

„Robert si menca oči in šele sedaj vidi ženske pred seboj.“

„Kaj hočete,“ zakriči in se urno dvigne, „kakšno pravico imate, da me tukaj napadate? Proč, stare babe, svetulje šemaste!“

„Kaj, ti naš še psuješ, zgaga brezbožna,“ zarohni Mojca in sune pisarja, da se je opotekel in udaril z glavo ob zid.

„A tako, vi ste celo razbojnice!“ Rekši, vzame raz mizo nož in hoče napasti Mojco, toda ženske so bile hitrejše. Urno prime Neža Grubelnik pisarja za roko, Lucija Stopar pa mu izvije nož in ga vrže pod posteljo.

„Sedaj te imamo, ti cerkveni tat, ki si ukradel Mariji obleko in prstan, sedaj pojdeš z nami, da popraviš krivico. Hajdi — le urno!“

In prijele so ga za roke in noge in ga vlek-le iz sobe po stopnicah v pritličje ter na cesto. Velik ropot, ki je nastal vsled tega, je privabil več radovednežev. Pisar je kričal na pomoč. V tem trenutku pride tja Škopnik, ki je slišal polom. Ko vidi, kaj se godi, skoči takoj po Koclja in vojake, ki so bili še vedno v Kapli na straži. Poklicani so takoj prišli na lice mesta, kjer so ženske pisarja že trdo držale in ga tirale po cesti dalje. Množici je ta prizor ugajal, kajti nihče ni maral pisarja, ki je zasramoval vero in se vedel predrzno. Zato tudi nihče ni hotel kaj storiti v njegovo obrambo. Pisarju bi se ne godilo dobro, ko bi ne prišla v tem trenutku pomoč.

Kocelj skoči k razjarjenim ženskam ter jim reče, naj odnehajo od tega razsajanja. Toda te so bile preveč razvnete, tako, da niti uglednega tržana niso več poslušale. Šele, ko so priskočili vojaki in iztrgali pisarja iz rok razburjenih žensk, je bil konec mučnega položaja, v katerem se je nahajal pisar.

Ves opraskan in krvav se je vrnil v spremstvu vojakov na svoje stanovanje. Ljudje pa so se krohotali na glas in zasmehovali pisarja, ki so mu privoščili, da so ga ženske tako premikastile.

(Dalje sledi.)

ziku se je proglašal kot pravica, kateri se nihče ne sme odreči, kot cerkvena pravica, kateri se ne more cerkev odpovedati iz razlogov verskega dušeslovja, dušnega pastirstva in naravnega prava. Nemški katoliki so v dveh rodih vzrastli v takem pojmovanju in morajo zdaj gledati, kako se to načelo zaničuje pri njih rojakih.

Omenjeni list se potem obrača proti italijanski duhovščini in pravi: „Tukaj je v nevarnosti ugled katoliške akcije (gibanja). Kakšen pomen ima še ta akcija, ako v tako važnem slučaju verske prostosti in pravega dušnopastirskega življenja odpove? Naj nihče ne pravi, da se vpostavlja v nemški nacijonalizem, kdor se vmešava v to vprašanje. Mi ne zagovarjamo narodnih, mi zagovarjamo narurane pravice! Od pristojne cerkvene oblasti pričakujemo, da stavi dušno pastirstvo nad narodne koristi. Dandanes se toliko govori o pravici staršev: kje ostane ta pravica, ako starši ne morejo zabraniti, da se versko življenje zatira v dušah njihovih otrok, ker hočejo politični mogotci tudi versko vzgojo postaviti v službo narodnih namer. Naj se ne ugovarja, da to velja samo za en rod (ker bo drugi že poturica). Tak ugovor bi dvignil hudo obtožbo zoper tistega, ki si ga je izmislil. S takšnim izgovorom bi se izdalo načelo, ki velja za katoličane vsega sveta, da obstoja pravica, po kateri se mora vršiti verska vzgoja v materinem jeziku in da smo dolžni boriti se za to pravico. Dotični odlok ni izšel z vednostjo rimske kurije (papeža), zato smemo upati, da ne bo ostal neoporečen.“

POLITIČNI PREGLED

Parlament za pravice Nemcev v Italiji. Na eni zadnjih sej v preteklem tednu se je dr. Seipel v zvezi z zadevnimi govori zastopnikov vseh strank bavi obširno z razmerjem do Italije. Izjavil je, da se na nobeni meji ni pojavilo toliko problemov, kakor na italijanski. Avstrija v tem vprašanju ne more molčati, dasi Italija to želi in celo zahteva. Kancelar dobro ve, da stališča, ki ga je zavzel v italijanskem vprašanju, ne odobravajo niti doma niti v Italiji. Njegovo naziranje pa je razumljivo za vsakogar, ki običajno vodi realno politiko in nastopa za enotno črto v državi. Vlada je ponovno obvestila italijansko vlado, da ne more živeti z Italijo v ožjem prijateljstvu, ker mora skrbeti za usodo Nemcev onstran meje. Dokler vprašanje nemških manjšin na južnem Tirolskem ne bo rešeno, Avstrija v Italiji ne more imeti dobrih sosedov. Skoraj povsod po svetu se sedaj vidi, da mirovne pogodbe niso odstranile manjšinskih vprašanj, temveč da so jih še razmnožile. V vprašanju, ali naj bi se Avstrija zaradi postopanja proti Nemcem v Italiji pritožila na Društvo narodov, ni enotnosti. Kljub temu pa se domneva, da bi Društvo narodov lahko rešilo pritožbo zaradi Nemcev v Italiji. Kancelar hoče opozoriti italijansko vlado in njenega šefa, da Avstrija dosedaj še nikdar ni storila diplomatskega koraka, če ni bila upravičena. Tudi se Avstrija ni nikdar vmešavala v notranje politične zadeve kake sosedne države. Italijanska vlada pa mora uvideti, da je bistveno različno delati diplomatske korake ali razglasiti boli in pritožbe drugih. Kancelar veruje v mednarodno moralo, ki je nad mednarodnim pravom. Tega prepričanja Avstrija ne bo nikdar zatajila. Nepravilno je tudi, če zahtevajo od zvezne vlade, naj bi prepovedala, da se kdorkoli spominja na stanje v južni Tirolski. Kancelar bo vselej nastopil proti žalitvam ali lažnim trditvam, več pa ne more nikomur zabraniti. Kancelar se čudi italijanski občutljivosti. Po njegovih izkušnjah se močnemu človeku ni treba bati vsake besede, ki pade proti njemu. — Moški nastop dr. Seipla za svoje sorjake je italijansko javnost hudo razburil. Nekateri listi kratkomalo zatajujejo obstoj nemške manjšine na Tirolskem, in če je še nekaj tujerodcev, se morajo ti prekoslej poitalijančiti. Tudi celoten svetoven tisk se bavi z izvajanja kancelarja dr. Seipla.

Zvezna vlada je dokončala dodatek k stanovanjskemu zakonu in predložila načrt trgovski, obrtni, industrijski, kmetijski in delavski zbornici, kakor tudi drugim stanovskim organizacijam kot hišnim posestnikom, najemnikom, sodnikom, državnim nameščencem v izjavo. Rok za oddajo mnenja je določen do 25. marca. Koncem marca pride načrt pred parlament. Glavne določbe načrta so: Najemnina

znaša za vsak kubični meter mesečno 7 g, v stanovanjih v podstrešju ali v spodnjih prostorih pa 5 g. Pri tem se računa tudi prostornina stranskih prostorov, razen podstrešja in tistih mest, ki so oddana v najem več strankam. Več kot polovica kubičnega metra se računa za cel kubični meter. Pri odprtih prostorih, hodnikih, skladiščih itd. se mesto kubičnega metra vzame za podlago kvadratni meter. Valorizacija je upoštevana na ta način, da pride na vsako krono letne najemnine leta 1914 20, največ pa 30 g. Najemnina je torej enotna. Stanovanjska zaščita je v bistvu ohranjena. Praktično bi po tem načrtu stanovanje obstoječe iz treh sob, predsobe, kuhinje, sobe za služkinjo in kopalnice, skupno 420 kubičnih metrov, stalo mesečno 29 S 40 g. V primeru s ceno, ki jo je treba odplačevati za opremljene sobe, bo najemnina še vedno zelo nizka.

Vladna kriza v Nemčiji. Novi šolski zakon že dolgo razburja nemško javnost odnosno stranke, ki se ne morejo zediniti, na kateri podlagi naj bi se vršila po novem zakonu ljudska vzgoja. Ta prepir je razbil sedaj vladno zvezo. Vlada je dela nezmožna. Sicer je posegel vmes državni predsednik Hindenburg, ki je poslal državnemu kancelarju Marksu posebno pismo, v katerem ga nujno prosi, da na vsak način doseže delazmožnost nemškega parlamenta. V največjem državnem in narodnem interesu je, da parlament reši poleg proračuna še zakon o likvidaciji škode, ki so jo trpeli poljedelci, in pa reformo kazenskega zakona. To je mnogo važnejše od prosvetnega zakona. Hindenburgovo pismo ni napravilo nobenega vtisa. Nekatere stranke so celo odločno nastopile proti temu vmešavanju. Pogajanja med strankami in vlado so dovedla do tega, da je šolski zakon propadel in da je v tem izključen vsak sporazum, da je razpadla tudi vladna zveza. Rajhstag je stal tik pred razpustom. V tem trenutku pa je posegel vmes zopet predsednik Hindenburg, ki je zahteval, da se mora še prej izvesti program, ki ga je označil v prvem pismu. Stranke so se uklonile. Razprave bodo čim bolj skraćene, nakar se bo koncem marca državni zbor razpustil in razpisale nove volitve, ki bodo 13. ali 20. majnika.

Zborovanje varnostnega odbora v Ženevi. Pod predsedstvom dr. Beneša se je sestel varnostni odbor, ki ima pripraviti gradivo za razorožitveno komisijo, ki se sestane 15. marca. Zasedanja se je udeležil kot opazovalec tudi delegat sovjetske vlade, dočim ni Amerika poslala nobenega delegata. Naloga odbora je, da izloči vsak predlog, ki bi bil za nekatere države nesprejemljiv in da sprejme predloge za povečanje varnosti. Delegati so podali stališča svojih vlad. Rusi so prinesli svoj predlog, ki predvideva ustanovitev posebne kontrolne komisije in popolno razorožitev v teku 4 let. Veliko zanimanje in hrupa vzbujala monostrska afera, tihotapljenje vojnega materiala iz Italije na Madžarsko. Madžari so pustili vseh pet vagonov orožja uničiti, zdrobiti in ga prodati na javni dražbi kot staro železo. Poleg so bili zastopniki raznih držav in vse uničevanje se je fotografiralo. Staro železo je kupil Madžar. Društvo narodov je Madžarski sicer pisalo, da orožje ne sme zdrabiti in prodati, dokler posebna komisija zadeve ne prouči, a vlada se je za to malo brigala. Vsled tega je svetoven tisk zelo ogorčen in zahteva zopetno uvedbo mednarodne kontrole, kar bi bilo za Madžare prav zdravo.

Pred svetovno finančno krizo. Angleški gospodarski strokovnjak Paish je izjavil, da se nahajamo tik pred zelo veliko svetovno finančno krizo. Kako daleč se bo ta kriza razvila, je danes še negotovo. Po njegovem mnenju pa se je njen pričetek že pojavil v Ameriki, kjer so obsežne prodaje vrednostnih papirjev v teku. Amerika je financirala evropske potrebe na živilih in surovinah, nemogoče pa je, da bi Evropa to plačala, če ni Amerika pripravljena pustiti se plačati z evropskim blagom. Letos bomo doživeli najostrejšo kampanjo med industrijskimi narodi. Nemčija bi morala prodati za 100 milijonov mark več blaga, da bi mogla plačati reparacijske svoje obveznosti, če se ji ne posreči dobiti v ta namen posojilo. Ta reparacijska plačila neizmerno škodujejo Angležem in vsem narodom. Po mnenju Paisha je mogoče krizo odložiti, če da Amerika Evropi nove kredite in če se dovolijo tudi Nemčiji novi krediti in če se prizna tem kreditom prednost pred reparacijami. Predpogoj pa je, da od-

padejo vse omejitve za trgovino. Na vsak način pa bi moral biti do spomladi 1929 ta problem rešen.

DOMAČE NOVICE

Važni dnevi volitve.

4. februar. Od tega dneva se računajo vsi v volilnem zakonu predvideni roki.
2. marec. Ta dan je zadnji za predložitev reklamacij.
31. marec. Zadnji dan za predložitev volilnih predlogov občinski volilni oblasti (kandidatnih list).
13. april. Zadnji dan za prijavo volilnih prič pri občinski volilni oblasti. Za vsak volilni lokal dve prič.
16. april. Zadnji dan za izpopolnitev izpreminjevalnih volilnih predlogov.
22. april. Volilni dan.

Glasovnice morajo biti iz mehkega papirja in tako velike, da se z lahkoto vtaknejo dvakrat preganjene, enkrat po dolžini in enkrat po širini, v ovoj, ki mora biti iz neprozornega papirja v velikosti 11,5×18. To je največja predpisana velikost, te velikosti tedaj ne smejo presegati, najmanjša velikost ni predpisana. Najkrikladnejše je, ako se naroče glasovnice pri tajništvu naše stranke.

Šolske sestre v „Sirotišnici“ v Št. Petru p. Št. Jakob v Rožu otvorijo poletni gospodinj-ski tečaj, ki se bo vršil od 15. aprila do 15. sept. t. l. V tečaj se sprejmejo dekleta 16. do 21. let stara. Gojenke se uče: kuhanja, šivanja, pranja in likanja, računstva, spisje, gospod. knjigovodstvo itd. Prošnje je vložiti pri vodstvu Sirotišnice v Št. Jakobu v Rožu.

Bistrica pri Pliberku. Da bi nudili ob uri najhujše nesreče, ki more zadeti kmečko hišo, vsakemu sosedu hitro in smotreno pomoč, so ustanovili naši podjetni možje in fantje preteklo jesen prostovoljno požarno brambo za celo občino. Seveda je to hudo razburilo naše nasprotnike, katerim so bila gasilna društva že od nekdaj le orodje v svrhu ponemčevanja. Vsem tem bi bili mnogo ljubši „fajerberkarji“, da bi eksercirali pod nemškim Mihelnom po pruski komandi in izpili včasi kakšen sodček „Freibier“ na zdravje koroške nemškutarije. Še večji hrup pa je nastal v sovražnem taboru, ko je požarna bramba priredila v torek, dne 7. februarja t. l. v Šmihelu pri Šercerju plesni venček, čigar čisti dobiček je bil namenjen najnujnejšim društvenim potrebam. Obilo žolča so menda prelili nasprotniki ob tej priliki. Iz Celovca in Beljaka so baje prihajala svarila, telegrami so na predvečer švigali od hiše do hiše in svarili vsa „heimattreu“ srca pred tem „čušenbalom“. Toda kljub tej strupeni protigatitaciji je naša prireditev sijajno uspela. Bogato in zbrano ukrašena Šercerjeva dvorana niti ni mogla sprejeti vseh gostov, ki so se trli po hodnikih in stranskih sobah. Prisrčno veselje je trajalo do ranih jutranjih ur. Srečolov je prinesel mnogim obilo lepih darov. Videl si same vesele in srečne obraze. In ko so zadnji vasovalci ob slovesu zapeli: „Prej pa ne gremo dam...“ so obenem nesli s seboj tudi prepričanje, da je prireditev jasno pokazala, kako uživa požarna bramba naklonjenost vseh src na Bistrici in daleč naokoli. Vsem onim pa, ki so s svojo požrtvovalnostjo in z obilnimi darovi, ali pa s svojo navzočnostjo pomagali k tako lepemu uspehu prireditve, naj bo izraženo zagotovilo tople hvaležnosti naših brambovc. Požarna bramba pa, ki se bo vsakdar zavedala svojih dolžnosti, stati v nesreči bližnjemu ob strani, bo vedno ponosna na to, da služi temu lepemu cilju, odklanja pa, da bi se jo izrabljalo kot avantgardo v službi nam nasprotnne politike.

Trušnje. Žalosten slučaj se je pripetil orožniku tukajšnje postaje. Posestnik K. iz Š. je dobil parkrat ponočni obisk, zakaj tatvine so v tej okolici že sploh nekaj čisto navadnega. Orožniška postaja je bila o tem kajpak obveščena in je tudi storila vse mogoče korake, da bi tatovom prišla na sled. Tako je bil orožnik Petauer baje na straži vso noč od 17. na 18. februarja in se proti jutru približal posestnikovemu stanovanju. Zelo je bil presnečen, ko je nenadoma v predsobi počil strel in ga nevarno ranil v eno roko in obe nogi. V napačni domnevi

in baje tudi vsled pomanjkanja razsodnosti je brat posestnika, ki je bil menda za straženje najet, ustrelil mesto zločinca samega orožnika, ki ga je bil prej klical. Orožnika Petauerja so še to jutro odpeljali v celovško bolnico. Slučaj, ki se je pripetil gotovo v razburjenosti stražnega brata, je obžalovanja vreden in bo imel gotovo sodnijske posledice.

Borovlje. (Volitve.) Vsled spojitve podljudelske in boroveljske občine so se vršile pri nas občinske volitve že lani obenem z državno-zborskimi. Vsak tedaj mislil, da bodo volitve radi tega v naši občini letos izostale. Toda volilna postava določa, da se imajo vršiti volitve tudi v tistih občinah, v katerih so se iz kateregakoli razloga vršile dopolnilne volitve. — Volilni imeniki izkažujejo za našo občino 3059 volilcev. Koroška slov. stranka nastopi seveda samostojno. To pot imamo tudi po enega prisednika in namestnika v volilni komisiji, ki jih do sedaj nismo imeli.

Železna Kapla. (Sadjarski tečaj.) Kmetijska podružnica za Železno Kaplo priredi v soboto dne 10. marca v gostilni pri Kolarju in na Kolarjevem vrtu sadjarski tečaj, na katerem se bo poučevalo opravljanje in oskrbovanje sadja, cepljenje itd. Če bo tečaj dobro obiskan, se nadaljuje tudi dan navrh. Dolžnost in v interesu vseh kmečkih fantov in kmetov je, da se tečaja udeležijo v prav obilnem številu. Tečaj bo vodil sadjarski nadzornik inž. Klein.

Za volilni sklad zbirajte povsod in ob vsaki priliki!

Borovlje. (Spremembe posesti.) Veliko Ogrisovo posestvo, ki je bilo še pred par leti največje našega kraja, se bo po malem čisto razprodalo in razneslo. Odkar je umrl bivši župan in steber boroveljske nemškutarije, propada to premoženje s tako naglico, da se mora vsak čuditi, in vendar bi bila dolžnost oblasti, da bi posegla vmes ter ščitila še mladoletne otroke. — Veliko Jernejevo hišo, kjer je kavarna, je kupil trgovec Freisitzer. — Lepo Antoničevo vilo na Dobravi pa je kupil naš zdravnik gosp. dr. Matko Jug. Mlademu gosp. doktorju, ki je naš domačin, prav iz srca čestitam!

Celovec. (Razno.) Deželni poslanec Landbunda, Ferlič, se je na zborovanjih v Pečnici in Žitari vasi posluževal tudi svojega slovenskega materinega jezika, da so ga mogli „die vindischen Germanen“ razumeti. — Do dne 18. februarja se je število podpirlanih brezposelnih na Koroškem zopet dvignilo za 140 na 10.563. — Pri Klemenu Sadjaku pd. Podbregarju v Vogrčah je izbruhnil 20. februarja dopoldne požar, ki je uničil hišo in druge reči v vrednosti 4400 S. Gasiti se vsled pomanjkanja vode ni dalo dosti. Zavarovalnina znaša 3000 šilingov. — V januarju se je s Koroške izselilo 12 oseb v premorske države. — Pri Krivi vrbi so ob železniški progi našli moško truplo brez glave. Ugotovilo se je, da se piše dotični Josef Greier in je bil nameščenec firme Kapus-Gril v Št. Rupertu pri Celovcu, ki se je najbrž radi zadolžitve v samomorilnem namenu vrغل pod vlak. — V Dulah v Ziljski dolini je zbolelo na zastrupljenju po pokvarjenem siru 22 oseb, en fant je že umrl. — Nadučitelj v Žitari vasi je bil imenovan Hubert Rebernik, šolskim voditeljem v Važenbergu Franc Veverka, učiteljem v Pliberku Karl Koban, učiteljicam na Djekšah Mara Piskernikova, v Galiciji Ana Naglova, v Kotmari vasi Liza Aličeva in na Rudi Josipina Drusgalova.

Žitara vas. Četudi dremljemo, toliko pa se moramo vendar tudi mi oglasiti, da smo še živi. Letošnjo zimo smo imeli Slovenci samo eno igro, en nepolitični govor in enega političnega. Obakrat je govoril vlč. g. poslanec Starc. Socijalisti so imeli tudi en shod, ravnotako landbund, vsi so bili približno enako obiskani, kar nekako dokazuje, da si stojijo tri enako močne stranke v občini naproti. Imela je tudi kmetijska podružnica en shod, bili sta sedaj v predpustu 2 poroki in 5 plesov. To bi bilo vse, kar je bilo v fari novega zadnji čas. Ako še omenimo, da si je na pust zvečer starosta naših krojačev (Jožef Skorjanc) iz strahu, da ne bi bil prihodnji župan, zobe zasadil v lastno meso in to celo v zabavo vsem trem navzočim strankam, smo pa z novicami pri kraju.

Brnca. (Biserna poroka.) Na svečnico sta obhajala v Št. Jobu častitljiva starca Tomaž in Barbara Tarman svojo dijamantno poroko.

Od blizu in daleč so prihiteli ljudje, da so prisostvovali redki in krasni slavnosti. Domači gospod župnik in gospod župnik Sadjak iz Št. Lenarta sta oskrbela cerkveni obred. Cerkev je bila prekrasno okinčana. Dvanajst mladih deklic je spremljalo stari in od teže dolgih let osiveli par k istemu oltarju, kjer sta stala nekoliko v pomladi življenja in si obljubila pred Bogom zvestobo in ljubezen za celo življenje. Gospod Mihael Wiegele iz Beljaka je bil za moža in gospa Neža Krobath iz Radnje vasi pa za

Kathreiner-jeva Kneippova sladna kava

**Poceni,
delikatna,
izdatna!**

**Tudi za najboljši
razvajenega
ljubitelja kave:
„Sreča v skodelici“**

rjušnico. Čast in hvala gre tudi gospodični Mariji Wiegele, ki se je za to slavnost veliko potrudila. V prijazni in spoštovani gostilni gospoda župana Franca Mörtla se je zbrala vsa mnogoštevilna svatovska družba k pojedini, kjer so se predobro zabavali v pozno noč. Bila je to izredna slavnost, katere ljudje ne bodo pozabili. Staremu, častitljivemu paru pa želimo še mnogo let blagoslova Božjega!

Galicija. (Poroka.) Malokdaj se čuje iz našega kraja. Letošnjega pusta pa ne moremo prezreti. Veliko je bilo veselja in ženitovanja. Dne 6. februarja sta se odpeljala k poroki v Celovec Honzej Vedenik, tovarniški delavec in posestnik v Apačah in gdč. Anica Ilaunig, pd. Zumrova na Jerišah. Za priči sta bila gg. stari Kramar v Apačah in Naradov stric iz Obrij. Ko so se vračali, so jih pozdravili v Galiciji s streljanjem iz topičev in znana dva šaljivca Kavh in Merlič sta po stari šega zapregala, da je moral obstati še avto. Bilo je veliko šale in smeha. — Dne 13. februarja sta stopila pred poročni oltar Jožef Roter, mladi Drobež v Obrijah in Micka Tašek, pd. Tažekova, za camarja pa je bil luštni ameriški uječ gosp. Josip Pegrin. Gotovo redek slučaj, da bi bil 76letni mož še tako čil in zdrav, da bi mogel opravljati dolžnosti vselega camarja. Najbolj zanimivo je pa to, da je bil pred 37 leti tudi camar pri poroki staršev mladega Drobeža. Kakor je bil vesel tedaj, tako tudi še sedaj: pel, plesal in šale je zbijal, da je bilo dosti smeha in zabave. Bog ga živi še mnogo, mnogo let. Novoporočencem pa želimo mnogo zdravja in sreče.

Sv. Lenart pri Sedmih studenih. Na pustni ponedeljek so bile pri nas kar tri poroke. Najprej sta si podala roke žagar Janez Miu in

Terezija Krobat. Nato sta peljala svoje neveste oba Trabinarjeva brata Jožef in Luka Samonig pred oltar. Jožef je z odločnim glasom zatrdil trikratni „ja“ svoji izvoljenki Štefaniji Lepušić iz župnije Šmiklavž na Dravi, Luk pa istotako Avštinovi Ančki. Slovesni obed zadnjih obeh parov se je vršil v gostoljubni hiši Avštinovi v Korpičah, kjer so veseli gostje uživali fletne ure do ranega jutra. Seveda so se ponavljale tudi stare ženitvanjske šege, kakor inštalacija neveste, kradle so se družice in rjušnice itd. Naj bi vsem poročencem bila zakonska sreča trajna!

Št. Vid v Podjuni. (Poroke.) Omenili bi, da so se v letošnjem pustu poročili: Mizar France Poluk z Marijo Lah, posestnik Franc Lah z Marijo Štefan in gostilničar Blaž Jernej z Katarino Ražun. Bilo srečno! Ni bilo prijetno samo na svatbah, temveč tudi drugače v pustnem času.

Št. Lipš pri Ženeku. Človeku ni dobro samemu biti. K temu spoznanju je prišel tudi Valentin Petek, sedlarski mojster, in je peljal že dolgo časa spoznano zaročenko Trezo Pečnik na svoj dom. — Priselil se je k njemu Jožef Martinc iz Goselne vasi in si izvolil za tovarišico skozi življenje Katarino Daniel. Z njim dobimo zidarja, ki smo ga doslej pogrešali. — Iz daljnih pliberških hribov je prišel k nam po nevesto Rudolf Petrač. Po stari krščanski navadi sta pri poročni sv. maši oba sprejela svete zakramente. Mnogo sreče!

Uvažujte! Maggi-jeve kocke za govejo juho imajo na „rumeno-rdečem omotu“ zapisano ime „Maggi“. Zavite so v rjavem pergaminastem papirju, ne v zlatem ali srebrnem papirju. Pazite, prosim, pri nakupu na to. 17

DRUŠTVENI VESTNIK

Naše umetnosti.

V preteklih dneh splošnega izživetja in pustnega dirindaja se je gojila na naših odrih nekoliko tudi narodna umetnost. Skoro vsako društvo je priredilo svojim članom in prijateljem kako igro ali sličnega. Vsaj v Podjuni je bilo tako.

Igre so del naše umetnosti. Malo je narodov, kjer bi bilo odrsko igranje med preprostim ljudstvom tako razvito kot med Slovenci. Zato moramo biti ponosni na to narodno blago, zato je treba dramatično podpirati in vzgajati igralce.

Osmo leto že teče, odkar nam je usoda začrtala za bodočnost čisto drugo pot, pot samopomoči na podlagi zapostavljanja. Sami od sebe smo odvisni. Nadebundna mladina nam jamči, da se nas ne bo premagalo, ako bomo obvladali mladino. Dnevi od božiča do danes so pokazali, da je naš človek sposoben gospodar svojega položaja. Igre ter veselice slovenskih požarnih bramb so to potrdile.

Toda, ako že hvalimo, naj tudi grajamo v isti sapi, zakaj pravična in stvarna kritika o pravem času je več vredna kot pretirana usvajajoča hvala, ki duha nikdar ne vzpodbuja k zdriavemu, temeljitemu delovanju, pač pa slepi in ga stori prevzetnega.

Da se omejim na gotov delokrog, recimo na Šmihel in Globasnico, ki se smatrata za najbolj delavna kraja v spodnji Podjuni. Na teh krajih so v tem času igrali ter poleg tega priredili po eno veselico Slovenske požarne brambe.

Glede veselice bi pripomnili, da so bile zelo dobro pripravljene in izpeljane. Posebno Šmihelu se mora dati v tem pogledu prednost. Kljub temu, da so bile te naše veselice označene kot nacionalne prireditve ter kot take od načelnih nasprotnikov bojkotirane, tvorijo vendar napredek. Pripomnili bi, da v tej stvari še nismo popolnoma dosledni, kakor so dosledni naši nasprotniki. Posebno naše ženstvo kaže v tem pogledu premalo narodnega smisla. V takih slučajih naj bi razni predsodniki stopili v ozadje.

Pa igrali so tudi naši vrli Šmihelčani burko „Začarane gosli“, Globašani pa dramo „Razvalina življenja“. V splošnem sta igri uspeli zelo povoljno. Nekateri hibe pa bi radi ožigosali. Igralec na odru je posebno v naših razmerah učitelj svojega naroda. Kaže mu zdrav in slovniško čist slovenski književni jezik, kaže mu lepe in slabe zglede za življenje ter mu vlija v srce ljubezen do kmečkega življenja in domače grude.

Glede Šmihelčanov bi omenili, da je igra „Začarane gosli“ že sama na sebi več ko dovolj smešna in bi je ne bilo treba še bolj smešiti z izrazi narečja in s tujkami. Pretirana šala je že sirovost in tudi ni več umetnost. Ne tlačimo našo umetnost, temveč izpopolnjujmo jo.

Globašani so topot precej dobro igrali in ako so igralci v splošnem dobri, se jih sme in more tudi bolj podrobno ogledati in oceniti. Žanjarju Urhu bi se z najbolj kritičnim očesom ne moglo dosti očitati, razen njegov komičen naglas ne odgovarja v vsakem slučaju. Lenčka, njegova hči, je igrala popolnoma dovršeno. Govori samo preveč s pridigarškim naglasom. Toni je manjkalo jezikovne vežbe in tudi oblečena ni bila vlogi primerno. Ferjan, mlad kmet in ljubimec, igra zelo dobro. Pri nekaterih prizorih mu je manjkalo tiste prirojene šegavosti, ki je zahteva vloga igralca in ljubimca. Tudi jezik mu še ne teče tako gladko. Sirk, kmet zapravljiček, je nam vsem ugajal. Martin, mlad in k skopuštvu nagnjen človek, je proti koncu zadnjega dejanja morda nekoliko pretiraval. Tudi kriparica Mica je bila zganje v prav mojstrsko dovršeni obliki.

Upamo, da s to kratko oceno nismo nikogar razžalili, ker to tudi ni bil naš namen. — Sedaj v postu pa začnimo z reformo našega notranjega društvenega življenja. Podnetimo ogenj narodne ljubezni, da bo objel vse, ki bivamo na tej lepi zemlji slovenski, kakor blagoslovljeno solnce velike nedelje. Za zgled naj nam bo „Slovenski krožek“ na Dunaju, ki sredi hladnega tujega mesta srečno poganja svoje korenine. Ti, zdrava slovenska koroška mladina, primi v svoje tople roke dleto in kladivo narodnega delovanja, da si kljub burji in viharjem izklešate trajen, nesmrten spomenik našega življenja na Koroškem. —t-k.

Dobrla vas. (Igra.) Naše izobraževalno društvo priredi dne 4. marca ob 3. uri popoldne v Društvenem domu lepo in krasno igro „Roza Jelodvorska“. Ta igra je zelo primerna za naš žalostni čas, ki ne pozna več pokorščine in tudi ne 4. božje zapovedi. Igra bo poživila starše in mladino. Posebno mladina se uči spoštovati svoje roditelje in svoj mili slovenski narod. Igra se ponovi takrat zadnjikrat!

NAŠE KNJIGE

1908 - 1918 - 1928.

Poživimo Družbo sv. Mohorja!

Dekanija Dobrla vas je štela v župnijah, katere sedaj obsega, l. 1908 979 Mohorjanov, l. 1918 1161, a sedaj 657. Torej je tudi v tej dekaniji število Mohorjanov tekom zadnjih 10 let ne samo absolutno, marveč tudi relativno zelo, skoro za polovico nazadovalo. Tako n. pr. v župniji Dobrla vas od 280 l. 1918 na 89 l. 1928! Torej skoro za 200 samo v tej župniji!

Dekanija Pliberk je štela v župnijah Pliberk, Šmihel, Vogrče, Kazaze, Žvabek leta 1908 632 Mohorjanov, l. 1918 617, a l. 1928 jih šteje samo še 368! Tudi v tej dekaniji so od leta 1918 vse župnije nazadovale. V pliberško dekanijo spada zdaj tudi župnija Suha. Ta župnija, ki je l. 1908 štela 25, a l. 1918 33 Mohorjanov, danes ne šteje nobenega več! In vendar je župnija popolnoma slovenska in je zdaj še povečana za polovico libeliške župnije, ki je štela l. 1908 52, a l. 1918 65 Mohorjanov!

Dekanija Rožek je štela l. 1908 615, leta 1918 666, a l. 1928 394 Mohorjanov. Izvzemši Pečnico so tudi v tej dekaniji tekom zadnjih 10 let vse župnije nazadovale.

Dekanija Šmohor je štela l. 1908 (brez Vrat) 359, l. 1918 323, a l. 1928 z Vrat vred — 136 Mohorjanov! Skoro trikrat manj! Nazadovale so vse župnije, tako n. pr. Čače od 24 na 3! Sv. Štefan od 26 na 6! Vrata: l. 1908 20 udov, l. 1918 0! Itd.

Vprašati se moramo, kaj so vzroki tega katastrofalnega nazadovanja? In reči moramo, da je eden izmed glavnih vzrokov prokleta ponemčevalna šola, v kateri se naš človek ne nauči slovensko brati! Ljudje se v šoli niso navadili slovensko brati, zato nimajo veselja za branje. Mislite-li, da bodo Nemci v južnih Tirolih čez 30 ali 30 let imeli veselje brati nemške knjige, ko jih Lahji zdaj v šoli pitajo le z edinozveličavno laščino?

GOSPODARSKI VESTNIK

Avstrijski državni in cerkveni gozdovi.

Avstrijska država ima 663.000 hektarjev svojih lastnih in 230.000 ha gozdov verskega fonda: gozdov, ki so se pod časom cesarja Jožefa vzeli samostanom in cerkvam in se iz njih dohodkov naj plačujejo duhovniki, vključno delujejo v dušnem pastirstvu. Od vsega tega zemljišča je 412.000 ha z gozdom obraščene (57%), 36.000 ha je polja in travnikov, 277.000 ha je neproduktivnih, je skalnata planina. Od 412.000 ha gozda je 80.000 ha gozda v prepovedi. Država ima za izkoriščevanje gozda določen načrt, da se vsako leto vzame le toliko, kar zopet priraste: za l. 1928 je določeno, da se ho nasekalo 1.190.000 „festmetrov“ lesa. 24% tega lesa, to je 280.000 festmetrov, dobe kmetje, ki imajo na te gozde svoje servitute, služnosti, za prodajo ostane še 900.000 metrov. Kakor železnice, so zdaj državni gozdovi gospodarsko podjetje zase: poprej je gospodarilo z njimi kmetijsko ministrstvo in ker je to debelo plačevalo navrh, kakor se v vsem državnem gospodarstvu plačuje navrh, se je reklo, da siromašna država nima naprej toliko odvisnega denarja in se je napravilo iz teh gozdov podjetje, ki se naj samo vodi in plačuje. Podjetje ho imelo l. 1928 stroškov in sicer „Betriebsaufwand“, to je režije, 21.291.000 S, dohodkov pa bo 21.395.000 šilingov, tako da bi preostajalo blagajniške gotovine 104.000 S. To je proračun in sicer zelo neugoden račun: kajti stroški so gotovi, pri dohodkih pa vsakdo ve, da so v marsičem dvomljivi: ako pride kupec v konkurz n. pr. ako najemnik obgospodari, ako žaga pogori? Tako ni dvojbe, da bo ta prebitek izginil kakor kafa in se bo, preden bo jesen, že spremenil v primanjkljaj. A gozdno podjetje že zdaj računa z investicijami v znesku enega milijona šilingov, tako da bo vlada doplačala 895.000 šilingov „posojila“, se reče, ki se pa nikoli ne bo vračalo. S kmečkega stališča se mora reči, da ne sme biti, da bi se pri tako velikanskem premoženju, pri gozdovih, iz katerih se vsakava vsako leto 900.000 festmetrov lesa, naprej doplačevalo vsako leto iz davka, ki se ljudstvu izžema iz krvi. Če se ne more gospodariti aktivno, naj se gozdovi prodajo ali dajo zasebniku v najem. Smešno je in podlo, če so nekateri listi trdili, da so gozdovi pasivni, ker imajo kmetje tam svoje služnosti. Kmetje so dobivali iz teh gozdov steljo in drva brčkone že 1000 let pred nami in se jim teh služnosti ne bo jemalo.

Tržne cene. Celovec, 23. II. Žito: pšenica 40, rž 38, ječmen 36, oves 32, ajda 34, koruza 32, leča 140, fižol 60, krompir 14 g za kg. Mlevski izdelki: pšenična moka 80, ržena 64, ajdova 70, pšenični zdrob 82, koruzni zdrob 60, koruzna moka 44 g za kg. Čajno maslo 6, maslo za kuho 4,80, svinjska mast 3,40, slanina 3, prekajena slanina 4,40, goveje meso 3,40—3,20, telečje 4, svinjsko 4, sladkor v kockah 1,06, skuta 1,40, solata endivija 1,20, špinača 1,20 S, sol 70, jajce 15, pesa 60, repa 15, kisla repa 70, zelje 80, koleraba 80, čebula 60 g za kg. Živina: voli 1,10—1,30, plemenske krave 1,20—1,45, pitane krave 0,80—1, telice 1—1,20, pitani prašiči 2,30—2,60, plemenski 2,80—3,30 S za kg.

RAZNE VESTI

„Mesarja“ sta se igrala. Petleten deček v mestecu Kandelu v bližini Londona je videl, kako je zaklal mesar v domači hiši prasca. Naslednji dan je pregovoril svojega pravtako petletnega prijatelja, da se je igral z njim „mesarja“. Prinesla sta težko sekiro, tri ostro nabrušene nože, skledo tople vode in skledo za kri. Nato je zvezal deček svojemu tovarišu roke in noge ter ga hotel res zaklati. Udaril da je s sekiro po glavi ter ga zabodel parkrat z nožem. V zadnjem trenutku pa so prihiteli sosede, ki so težko poškodovanega dečka rešili gotove smrti.

Dunaj. Naš slovenski krožek je imel v nedeljo 19. febr. v Raimundhofu lepo uspelo prireditve. Najprej je g. Pirnat dovršeno recitiral

Gregorčiča: „Soči“ in „Jeftejeva prisega“. Krasne solotočke nam je zapel g. Kham ob spremljevanju klavirja. Nastopil je tudi v šaljih vlogah „Rajbnčana“ in „Revnega kaplana“. Žel je, kakor vedno, obilo priznanja od številnih poslušalcev. Nastopili sta potem gospodični Bizjakovi kot plesalki in sta nam s svojo tehnično dovršeno produkcijo nudile lep užitek, ki ga nimamo vsak dan. Tudi apaški ples g. Adamiča z gospod. Bizjakovo nam je zelo ugajal. Slednjič je še dr. Mešuge — gosp. Ravnikarja — vzbudil mnogo smeha in pohvale. Res smo hvaležni vsem sodelavcem, ki so nam nudili tako izreden program, za njih trud in delo. Mislimo, da bi se taki večeri priredili lahko večkrat in bi bili najboljša propaganda za naše društvo. — V sredo 22. smo izvolili pevci svoj lastni odsekovni odbor. Načelnik je naš izredno delavni in priljubljeni podpredsednik krožka g. Joža Černelč. Častitamo mu in mu želimo obilo uspeha pri delu v odseku. Podnačelnica g. Detičkova uživa splošne simpatije pevki in pevcev in bo te gotovo dobro izrabila v prid slovenski pesmi na Dunaju. Slednjič smo izvolili še g. Cvikl na za tajnika in gđc. Vero Volkovo za arhivarko odseka. Želimo odsekovnemu odboru obilo uspeha! — V nedeljo nas je v krožku obiskal g. dr. Pečnik, „Lipejev dohtar z Liš“, naš znani koroški narodni delavec in pisatelj, ki se ravno mudi na Dunaju. Burno je bil od navzočih članov pozdravljen, saj je večini že od prej znan. V kratkem bo na Dunaju velesejem. Vabimo vse, ki pridete na Dunaj, da nas obiščete v krožku. Vsako nedeljo najdete tu prijetno slovensko družbo, znanice iz domovine, „fejst“ dekleta in fante. Pridite torej v Raimundhof v 6. okraju, Strohmeiergasse!

Huter Joža, tajnik Kluba kor. slov. akademikov na Dunaju, ima na razpolago od kluba izdane razglednice s slikama: Gospa Sveta in Ob Baškem jezeru. Karte so zelo lepe in stane ena 10 grošev, pri večjih naročilih znaten popust. Društva, Slovenci, trgovci, ne zamudite prilike in si naročite kart za Velikonoč. Slovenci, pišite samo slovenske razglednice! Naročite jih pri Joži Huter, Wien I., Habsburgergasse 7.

Razpečevalec kruha

(Brotführer), zanesljiv, ki bi opravljal tudi druga domača dela,

se sprejme pri Francu Kropivniku
parna pekarija v Borovljah.

Sprejemem službo gospodinje ali kuharice

18
pri starejšemu gospodu ali gospej na deželi. — Naslov pod „Rožna dolina“ pri upravi lista.

Vabilo

11a

redni letni občni zbor

Hranilnice in posojilnice
v Velikovcu

registrirane zadruge z neomejeno zavezo, ki se vrši

dne 14. marca 1928
ob 10. uri dopoldne
v lastnih prostorih
v Velikovcu.

DNEVNI RED:

16

1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Poročilo načelnstva in računskega pregledovalca.
3. Odobritev računskega zaključka za leto 1927.
4. Razdelitev čistega dobička.
5. Volitev načelnstva.
6. Volitev računskega pregledovalca.
7. Slučajnosti.

NAČELSTVO.

SLOVENC!

Pomnite, da smo bili
mi prvi na Koroškem